

Rejsebrev 8, forår 2015.

Lørdag den 18. april.

Campingpladsen i Lozoya bliver på det nærmeste invaderet af week-end gæster, men vi kigger strengt i kalenderen, og beslutter at køre videre.

Madrid er opgivet, så vi ser lidt på andre muligheder, og beslutter os for en tur til **Guadalajara**. Der skulle efter bøgerne være et seværdigt gammelt palads opført af Mendoza-dynastiet i det 14. årh. Et mesterværk i gotisk-medéjar byggestil. Paladset var imponerende, men selve byen var ikke det helt store sus, da den var blevet hårdt medtaget under Den Spanske Borgerkrig.

Det blev til en ret hurtig rundtur, krydret med en let frokostenretning. Vi havde lidt sprogproblemer, da vi skulle bestille. Men fik ud fra det spanske spisekort gaflet os ind på det eneste vi næsten kunne forstå. Tatar! Den søde tjener gjorde os gentagende gange forståeligt, at der var tale om råt kød. Men det vidste vi jo godt. Tataren blev serveret efter alle kunstens regler, og vi må indrømme, at det er længe siden, vi har nydt så lækker en frokostenretning.

Vi skulle finde natlogi for den kommende nat. Inspicerede kortet, og tog chancen i et stort kunstigt opdæmmet søområde ca. 50 km. længere mod sydøst.

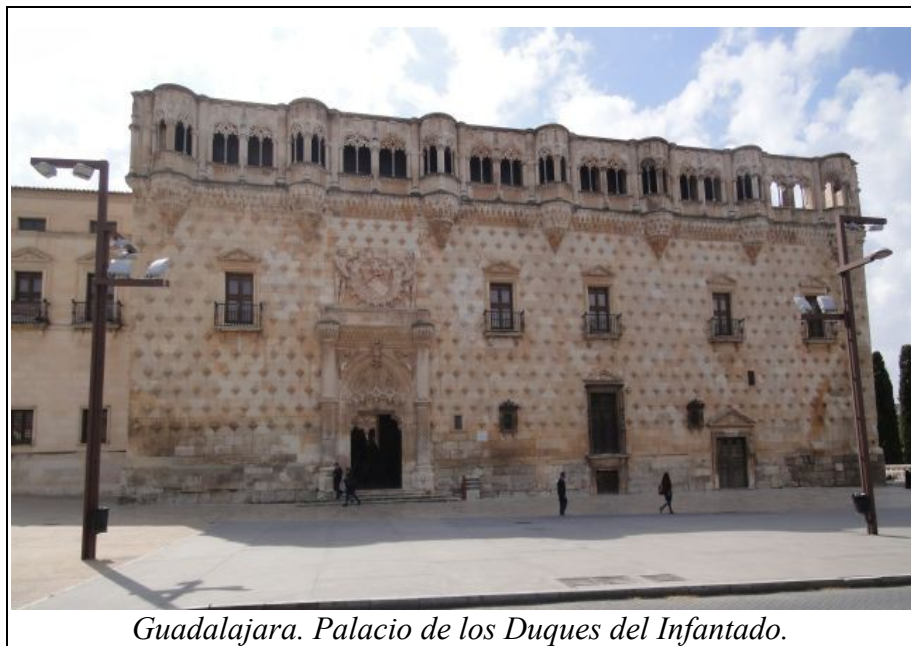
Det var ganske vist den gale vej i forhold til hjemturen, men det eneste tilsyneladende fornuftige alternativ.

Den lille omvej fortrød vi bestemt ikke.

Turen dertil var smuk, og området var en lille naturperle i et ellers ret øde og trist område i Spanien.

Vi fandt en passende plads med god udsigt, og uden at ligge nogen i vejen! Trak håndbremsen, og blev der i to dage.

Det lokale politi var forbi flere gange og var tilsyneladende også enig i, at det var en fremragende plads!

Guadalajara. Palacio de los Duques del Infantado.

Guadalajara. Palacio de los Duques del Infantado.

Sacedón.

Sacedón.

At GPSen kan være en utro hjælper, man ikke altid skal tage for pålydende, vises med al tydelighed på nærværende billede. Den havde i al sin visdom fundet ud af, at den angivne position skulle være vores overnatningssted. Det var det nu ikke. Det er trods alt ikke et amfibiekøretøj vi transporteres rundt i, uagtet den ind imellem bliver udsat for nogle pæne udfordringer! Vi kørte et par hundrede kilometer længere nordpå gennem provinsen Aragonien. Provinsen er på størrelse med Danmark, men har kun 1,2 mio. indbyggere, så der er langt mellem de små landsbyer. Vi tage en overnatning i **Calatayud**, der til vores overraskelse har en glimrende autocamperplads beliggende centralt på kanten af den gamle bydel. Byens vartegn, resterne af en maurisk borg fra 700-tallet kan ses viden om, og maurenes tilstedeværelse ses tydeligt i de minaretlignende kirketårne.

Gennem Aragonien. Her er øde, men vejene er gode.

Calatayud.

Calatayud.

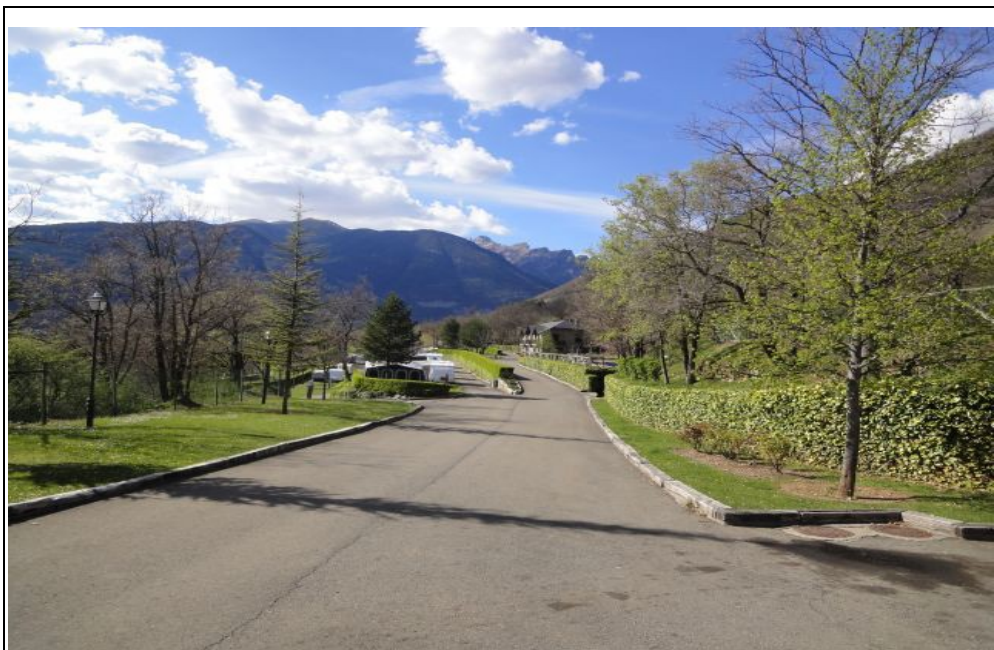

Calatayud.

Inden vi kravler over Pyrenæerne, har vi altid, når vi er på de kanter, et par overnatninger på campingpladsen i **Gavin**, lidt nord for Huesca. Vi ligger i knap 1.000 meters højde på kanten af bjergkæden, og har en pragtfuld udsigt til de snedækkede tinder. Turen over den lille pasvej **A-136** ind i Frankrig er en oplevelse med storslået udsigt over de snedækkede områder, og skal helst køres i godt vejr med sol og klar himmel.

Det er der en del der tyder på, at det får vi ikke på denne tur.

Vejrudsigten for området er elendig. Overskyet og regn i rigelige mængder er stort set, hvad man lover på DMI. Også hele næste uge gennem Frankrig. Så der bliver nok en del "hjemlig hygge" den sidste uge på turen. Tilbagelænet med fødderne i hvilestilling, og en god bog i hånden!

Camping Gavin.

